

DOMOVINA

Oglašni:

za 1 mm x 60 inseratnega stolpca mali 80 vinarjev, vsaki 1-20 K, poslane, posrtnice in reklame 2 K. Vdokratne objave popust.

Izhaja ob ponedeljkih, sredo in petkih.

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Sedna ulica 6. Uredništvo „Domovine“, Miklošičeva c. 16, Tel. 78.

Narednina:

En tola „Domovine“ (trikrat na teden) mesečno 3 K, štirifletno 9 K, polletno 18 K, celoletno 36 K. Petkovna številka mesečno 1 K, štirifletno 3 K, polletno 6 K, celoletno 12 K.

Predsedniška volitev na Češkem.

NEMŠKI IZGREDI V ZBORNICI.

Praga, 27. maja. (Izv. por. „Domovine“.) Pri današnji volitvi predsednika je prišlo v zbornici ponovno do jako burnih prizorov. Nemški poslanci, ki se pod staro Avstrijo niso nikdar zgražali nad tem, da so pačili domača slovanska krstna imena, so vprizorili danes, ko so bila čitana njihova krstna imena v češkem jeziku, velike kravale. Zahtevali so, da se kličejo njihova imena nemški. Ko je bil posl. Hanreich poklican kot Jindrih, je protestiral proti temu in zaklical: „Jaz sem Nemeč! Zahtevam, da se čita moje ime nemški!“ Voditelj nemških narodnih socialistov Knirsch je bil poklican kot Jan, kar je bivšega urednika Patzeja silno razkačilo. Nemci so začeli vpiti: „Svobodo nam zamorete vzeti, nikdar pa ne naših nemških imen!“ Posl. Mayer je klical: „Jaz sem Franz, ne pa František!“ posl. Schlich pa: „Moje ime je Ernst, ne pa Arnošt!“ Madžarski krščanski socialist Tobler je vpil: „Živela samoodločba narodov, najprimitivnejša pravica narodov!“ Da napravi konec nemškim izgredom, so končno čitali

nemška imena nemški, kar so Nemci pozdravili s ploskanjem.

Pri volitvah predsednika je bilo oddanih skupno 411 glasov, in sicer za Masaryka 284, za rektorja nemškega vseučilišča Nagele 61, za kandidata nemških socialistov 60. Dalje so dobili: boljševik Muna 4, Jarovšek 2 glasova. Čehi so pozdravili izid glasovanja z viharnim ploskanjem. Ko je predsednik Masaryk stopil v dvorano, so poleg Čehov vstali raz sedeže tudi nemški socialisti in krščanski socialci, dočim so ostali Nemci sedeli. Dr. Lodgemann, vodja nemških nacionalistov, je pri tej priliki stopil pred predsedniško mizo in zaklical: „Kot nemški kolonisti zapuščamo dvorano.“ (Ta izrek se nanaša na neko svoječasno pripombo Masarykovo o Nemcih na Češkem.) Vse nemške meščanske stranke so sledile Lodgemannovemu pozivu, v dvorani so ostali le nemški socialisti. Predsednik Masaryk je nato prisegel in potem zapustil zbornico. Čehi so mu priredili velike ovacije. Slovaška poslanca Hlinka in Juriga sta zaklicala: „Živela pittsburska pogodba!“ Med splošnim razburjenjem je bila končno seja zaključena.

Krščanski možje, ali ne boste iz teh Vam že znanih dogodkov še bolj spoznali, kako važne so volitve in kolika odgovornost za Vas, ki boste volili! Liberalci in socialni demokratje bijejo boj naravnost zoper Kristusa in zoper Boga; voditelji in prvaki Kristusa zaničujejo in sovražijo, Boga pa v svoji slepi strasti, v svoji peklenki hudobiji kar naravnost taje, pa si prizadevajo ne le po svojih časopisih in pa po svojih shodih ljudstvo odvrniti od Kristusa in Boga, ampak za tem streme, da bi mogli skleniti postave, po katerih bi ljudstvo s silo odtrgali od Boga, postave, po katerih bi onemogočili, da se mladina v šoli uči veronauk in se vzgaja v krščanskem duhu, pa bi se povrnili popolnoma poganski časi.

No, pa manjka mi zadostnih izrazov, da bi mogel tako peklenko hudobijo dovoljno opisati. Prašam Vas, krščanski možje in mladeniči, prašam Vas, krščanski volilci, ali se ne zgražate, ako le pomislite, da bi se utegnili udeležiti tudi Vi teh grozljivih zločinov, udeležiti tako strašnih grehov, zavreči Jezusa in Boga! In glejte, teh strašnih grehov bi se udeležili, ko bi svoj glas pri volitvah dali za možje, ki jih priporoča bogomrzka napredna in socialdemokratska stranka. Kajne tako nes pametni, tako brezverski nikakor ne boste!

Pač pa lahko sami izprevidite, da ste dolžni Bogu, dolžni svoji domovini, dolžni slovenskemu ljudstvu, dolžni svoji družini, dolžni svoji vesti voliti može verne, može zveste Bogu, zveste Kristusu, zveste sv. katoliški Cerkvi; voliti može, ki bodo pogumno, neustrašeno in složno branili pravice božje in pravice svojega slovenskega ljudstva.

No, hvala Bogu, da nam teh mož ni treba šele iskati. Saj imamo Slovensko Ljudsko Stranko; tej stranki pripadate skoraj vsi; to stranko podpiram jaz in jo podpirajo naši duhovni. Zakaj? Zato ker so njeni izvrstni voditelji može katoliškega prepričanja, kar so pokazali ne le v puhlih besedah, ampak tudi v dejanju, tudi v hudih borbah zborniških na Dunaju in v Ljubljani. Zbrali so se, postavili kandidate za državno zbornico, ki so vsi prisegli na katoliško in na slovensko ljudsko zastavo, okoli katere zbrani bodo složno branili pravice božje in pravice svojega krščanskega ljudstva.

Zato, pa pri nas ni treba šele premišljevat, komu bomo v torek, na sv. Antona dan, oddali svoje glasove. Oddali jih bomo za one može, za katere so se odločili voditelji naše ljudske stranke; tako bom oddal svoj glas jaz v Ljubljani, Vi pa, dragi moji krščanski volilci, vsak na svojem volišču, kamor naj pohiti vsakdo, ki se le majati more. Kajne, zoper Boga, zoper našega Zveličarja mi ne bomo! Ne, nobena zvijača in nobena sila nas od njega ne odtrga! Judeži, izdajalci mi ne bomo! In, ali je kak tak Judež med Vami, ne, ni mogoče, ni ga, ne bo ga! Nikdo ne bo dal glasu možu nasprotnih strank.

Sedaj Vas blagoslovim v imenu Boga Očeta, ki nas je ustvaril, v imenu Boga Sina, ki nas je odrešil, v imenu Sv. Duha, ki nas posvečuje. V tem imenu sv. Trojice smo bili krščeni, smo bili birmani, v tem imenu se upamo zveličati.

Po tem blagoslovu naj še to dodam, da ravno tak izdajalec Boga in Kristusa in svoje svete krstne obljube si Ti, mož ali mladenič, žena ali dekle, ki prodajaš v trafikah ali gostilnah, ki kupuješ in čitaš, pa s svojimi žulji podpiraš časopise zgoraj omenjenih, obsojenih strank. Bodimo odločni, časi so resni! Nazadnje pa pride smrt, sodba, večnost! Amen.

V Ljubljani, binkoštno praznike 1911.

† ANTON BONAVENTURA
knezoškof.

Pogajanja z Italijo zopet odgodena.

Rim, 27. maja. (Izv. por. „Domovine“.) Casopisi poročajo, da je bilo na današnji seji ministrskega sveta sklenjeno, da se sestanek z jugoslovanskimi delegati zopet odgodi. Vlada hoče počakati na glasovanje o zaupnici. „Idea Nazionale“ ostro napada Nittija in naglašja, da bodo nacionalisti vedno proti Nittiju, dočim bi podpirali vsakega ministrskega predsednika, ki bi stal na stališču izvedbe londonske pogodbe in zasedanja Reke. To pa zamore biti samo Giolitti.

BOLJŠEVIKI ZASEDLI KARELIJO.

Kopenhagen, 27. maja. (Izv. por. „Domovine“.) Močne boljševiške čete so zasedle gornjo Karelijo.

OBSODBA KARLA POLLAKA IZ TRŽIČA.

Kakor je znano, je preiskovalna komisija ugotovila v skladiščih tovarnarja Karla Pollaka v Trziču ogromne množine usnja, ki ga je kupičil Pollak pač z namenom, da bi vsled pomanjkanja usnja v prometu cene narasle in bi potem svoje ogromne zaloge tem dražje prodal. Okrajno glavarstvo v Kranju je kot pristojna oblast poslovalo s priznanja vredno hitrostjo in odločnostjo. Zaplenilo je Pollaku vse zaloge usnja ter ga obsodilo poleg tega na 20.000 K globe in na štiri mesece zopora.

Tako je verižnika in brezobzirnega izkoriščevalca ljudstva zadela zaslužena kazen, ki naj se pa tudi izvrši, ker pri nas je vse mogoče: vedno se najdejo faktorji, ki so pripravljeni intervenirati tudi za največjega izkoriščevalca, kakor se je to pokazalo pri veleveržnikih z moko. Samo z občutljivimi kaznimi se bo dalo iztrebiti to večno izkoriščanje ljudstva po brezvestnežih.

Pastirski list za volitve.

V štev. 23. „Domoljuba“ iz leta 1911. je natisnjen „Pastirski list“ ljubljanskega škofa Antona Bonaventura. Prinašamo iz njega vse važnejše točke, in sicer tako, kakor so bile takrat natisnjene in razglašene. O pristnosti našega ponatiska se lahko prepriča vsakdo sam, ako pogleda nazaj „Domoljuba“. Ako premišljujemo „Pastirski list“ in se pri tem spomnimo na škofa Jegliča, vidimo nehote pred seboj črnega kosa, ki se je naučil nekaj žvižgati, isto pa ponavlja vsak dan, ob vsaki priliki in skoraj brez izpremembe. Citajte Jegličev „Pastirski list“ iz leta 1911., pa morate priznati, da je njegova pesem vedno ista. Zal, da je polna neresnice, hudobije in neumnosti. Drugič kaj več o tem. Za sedaj zadostuj dobeseden ponatis, ki se glasi takole:

„Ravnokar sem se vrnil iz svete dežele in prišel ravno v najbolj ljute volilne borbe. Čujem in čitam, kako lazijo med Vami grabljivi volkovi v nedolžni ovčji obleki, da, čujem in čitam, da so semtertje nekatere ne le bolj površne in omahljive, ampak prav dobre može že več ali manj zbegali.

Zato ne smem molčati, moram Vas opozoriti na to, kako važne so volitve in kako ste Vi zanje pred Bogom odgovorni.

Važnost volitev Vam dokazuje obupno prizadevanje naprednjakov in socialnih demokratov, da bi Vas premamili, dobili zase Vaše glasove in bi vsaj nekateri prišli v državni zbor, kjer bi združeni z drugimi liberalnimi in socialdemokratskimi poslanci izkušali take postave kovati, da bi po vsej državi, v vseh kronovinah prišli do zmage in veljave njihovi verski, gospodarski in politični nazori in nauki.

Tako se jim je posrečilo na Francoskem, Portugalskem in drugod. Nauki naprednjakov in socialnih demokratov se sicer bistveno razlikujejo; složno pa postopajo vendarle vselej, kadar gre zoper katoliško Cerkev, zoper razodeto vero, zoper Kristusa, zoper Boga. Cerkve zapirajo, redovnike in duhovnike preganjajo, cerkevno premoženje ropajo, zakone razdirajo, in v šolah se ime Kristus, Bog še slišati ne sme, prevare, goljufnost, razbrzdano nesramnost pa pospešujejo, nekateri kar naravnost uče.

Kaj je namen.

Slovenski klerikalci čutijo prav dobro, da solnce njihove „slave“ in moči zahaja. Ljudstvo je tekom časa videlo preveč grehov, ki jih je klerikalna stranka grešila na škodo naroda. Vsi pošteni ljudje s studom beže iz tabora, v katerem gospodarijo ljudje, ki jim je narodova blaginja deseta briga.

Na predvečer svojega življenja pa klerikalci uporabljajo vsa mogoča sredstva, da bi si z njimi gnili svoje življenje še kolikoroliko podaljšali.

Eno takih sredstev je tudi novi volilni red za občinske volitve v Sloveniji, c katerem sicer klerikalno časopisje trdi, da je na svetu najboljše, če ga pa kdo bližje pogleda, vidi, da je ta volilni red samo za klerikalno stranko najboljše, da narod pa nedemokratičen. Jasen kot beli dan je namen: da se s tem zakonom obdrže še nekaj časa nad vodo.

Po tem zakonu imajo volilno pravico vsi moški in ženske stare 21 let. Čisto dobro! Kdor dela in si v potu svojega obraza služi kruh, naj ima tudi priliko soodločevati o gospodarstvu v občini. Nihče se nad tem določilom ne razburja. Nekaj drugega pa je, kar pravi namen tega določila izda. Klerikalci čisto dobro vedo, da imajo največjo zaslonbo med kmetskim ljudstvom. Gre jim zato, da krog kmetskih volilnih upravičencev kolikor mogoče na široko **raztegnejo**, krog drugih nekmetskih volilnih upravičencev pa skrčijo, da jim ne bi s svojimi glasovi računa prekrižali. Vedno se upajo, da bodo naši kmetski fantje, žene in dekleta drli čez drn in strn za klerikalci. Pa časi so drugačni.

Kako si hočejo klerikalci na deželi zagotoviti večino? To pove naslednje določilo volilnega zakona: **volilno pravico ima vsak moški in ženska od 21 leta starosti, ki v dotični občini biva eno leto.** Kako nedolžno in moderno je to!

Pa v tej točki leži ves grd in gnusen namen. Od volilne pravice naj bodo izključeni vsi oni, ki morajo hoditi radi zaslužka iz kraja v kraj, katerim posel ne dopušča, da bi nepretrgoma ostali eno celo leto v eni in isti občini. Večina delavcev in njih žena ne bo smela voliti. Kmetsko ljudstvo pa ne roma iz kraja v kraj, ostane vedno v isti občini, tako računajo klerikalci, je nam vdano, zato je vseeno, kako dolga naj bo doba rednega bivanja v občini. Od volilne pravice pa naj bodo izključeni vsi drugi, ki nimajo gospodarske možnosti se dalj časa v enem kraju zdrževati. In to so glavno delavci, katerih se klerikalci tako presneto boje, ker prav dobro vedo, da je tem življenje bridko odprlo oči. In zato naj ti ne volijo! In to naj bo najboljši volilni zakon? Vse druge, res napredne države, so dobo bivanja skrčile na najnižje do treh mesecev in tako omogočile, da res pride pri volitvah do veljave glas onih, ki trpe in delajo. S to določbo si klerikalci hočejo zagotoviti svojo moč. Vidi se iz nje, da ženskam niso dali volilne pravice iz ljubezni in spoštovanja do njih, iz načel demokratizma, ampak samo in edino v ta namen, da jim pomagajo rešiti potapljačo barko, ker vedo, da ima ženska mehko srce in da bodeta pri nji spovednica in prižnica že naredili svoje delo. Če bi klerikalcem res šlo zato, da ustvarijo moderen, demokratičen volilni red, po katerem ima pravico voliti vsak, ki je produktiven, potem bi z zahtevo enoletnega bivanja ne smeli priti. Kar dajo na eni strani, vzamejo na drugi. Samo, da je to, kar vzamejo, velikokrat dragocenejše, kakor ono, kar dajo. Z žensko volilno pravico so klerikalci samo hoteli razširiti krog onih, o katerih mislijo, da jih imajo v rokah.

Namen je očiten. Toda slabo znate računati, ako mislite, da naše ženstvo ni sposobno samostojne odločitve.

nosti našega denarja in odtod taka draginja pri nas, kjer je v resnici vsega dovolj. Cene žitu padajo, ker je žita več kot dovolj, ampak posledice tega našega blagostanja bodo pač čutili v sosednjih državah, pri nas so pa cene vedno enake. Prav slabo je naše gospodarstvo in treba bo drugih ljudi, da ga bodo vodili.

g. **Pogajanja zaradi plačila vnanjih dolgov** med francoskimi in avstrijskimi finančniki pričra v Parizu začetkom junija. Gre za plačilo predvojnih dolgov, ki se glase na krome in franke. Mirovna pogodba ima trda določila, ki ukazujejo plačilo dolgov v kronah po tečaju ženevske borze. Avstrijska finančna uprava stoji na stališču, da treba izpremeniti mirovno pogodbo, ker avstrijski dolžniki ne zmorejo bremen, katera nalaga ta pogodba. Plačati bi mogli dolgovi le v efektivnih kronah po nominalni vrednosti. Pri predstojecih pogajanjih hočejo Avstrijci preskusiti, kaj je dosežno. Glavni upnik je itak Anglija.

g. **Za obnovo Evrope.** Kolegij ustanove znane ameriškega milijarderja Carnegija in katere smoter je ohranitev miru, je sklenil odmeriti 500.000 dolarjev za obnovo razdejanih pokrajin v Franciji, Belgiji in Srbiji, 100.000 dolarjev pa za obnovo knjižnice v Louvainu (v Belgiji), ki so jo uničili nemški divjaki.

g. **Vrednost naše krome** se je začela zadnje dni precej dvigati. Na zagrebški borzi se plača za 100 avstrijskih kron 58 do 60 naših kron, za 100 lir 625 kron, za 100 francoskih frankov 880 kron itd. Upati je, da nam letošnja dobra letina prinese novo zvišanje vrednosti naše krome.

Politični pregled.

Na Koroškem je vedno večje razburjenje zaradi predstojecega plebiscita,

ki odloči kopčno usodo južnega dela dežele, najbrže pa tudi Celovca in njegove severne okolice. Nemci se dobro zavedajo, da je Celovec brez svojega južnega zaledja izgubljen in da bo moral tudi on glasovati za priklonitev Jugoslaviji, ako izpade ljudsko glasovanje v južnem delu dežele nam v prilog in zato porabljajo vsa sredstva, da bi premotili slovensko ljudstvo v južnem delu dežele, da bi glasovalo za Avstrijo. Ako bi se to Nemcem posrečilo, bi bil Celovec kolikoroliko rešen, ker bi ga preživljali slovenski kmetje, kjer bi se neusmiljeno rekviriralo, ampak slovenski koroški kmet je preveč pameten, da bi šel na nemške limanice in bo glasoval za Jugoslavijo. Na Koroškem se sedaj vršijo vsako nedeljo in praznik zborovanja, ki so vsa zelo dobro obiskana in na katerih se ljudstvu razlaga pomen plebiscita. Nemškutarji so sicer dvignili glave, odkar je Koroško zapustilo naše vojaštvo, ampak tudi naše dobro orožništvo je dovolj močno, da drži nemškutarijo v sahu, četudi ima pri tem dosti dela, za kar zasluži zahvalo naroda. Nevarnosti za nas ni nobene, izid ljudskega glasovanja bo gotovo ugoden za nas in potem bodo morali tudi Celovčani misliti, kaj jim je storiti: ali je boljše za njih, da se priključijo Jugoslaviji, ali je pa boljše, da ostanejo v Avstriji. Ako bo zmagala zdrava pamet, je več kot sigurno, da bodo tudi Celovčani glasovali za Jugoslavijo.

Nova vlada v Beogradu nikakor ne opravičuje pričakovanj, stavljenih nanjo, posebno ministrski predsednik dr. Vesnić je naletel na močan odpor v celi jugoslovanski javnosti, ker se poteguje

za vsiljive tujce,

ki so prišli iz Francije in ustanovili v Beogradu časniškarsko poročevalsko agencijo „Avala“. Proti delovanju teh vsiljivih tujcev je ostro nastopilo vse beograjsko časopisje in francoski poslanik je smatral za potrebno, protestirati proti temu pri ministrskem predsedniku. Da je bil dr. Vesnić mož na svojem mestu, bi dal francoskemu poslaniku primeren odgovor, ampak on je takoj zlezel pod klop in dal razglasiti nekako objavo, v kateri obsoja beograjsko časopisje in daja na ta način potuho onim domišljavim Francozom, ki mislijo, da je Jugoslavija njihova kolonija, v kateri lahko delajo, kar hočejo. Tak ministrski predsednik si ne bo pridobil simpatij in zaupanja v narodu, ki je „zaveznike“ prepotence že do grla sit, posebno ker imamo od teh in takih „zaveznikov“ več škode kot pa koristi. Sedanja vlada naj se le pobriga, da pridemo čim prej do volitve, ker pozitivnega dela ona z ozirom na svojo sestavo ne bo mogla izvrševati. Sedaj bo parlament delal in vlada naj mu takoj

Dopisi.

Iz Ljutomera. Križovski sokolski odsek priredi s sodelovanjem „Sokola v Ljutomeru“ dne 30. maja t. l. veliko sokolsko slavnost z javno telovadbo na travniku g. Stiblerja v Križovcih pri Ljutomeru s sledečim sporedom: 1.) Pozdrav došlih Sokolov in gostov. 2.) Pohod na veselični prostor. 3.) Javna telovadba. 4.) Slavnostni govor. Po slavnosti prosta zabava s plesom, šaljiva pošta, srečolov z lepimi dobitki. Za jestvine, pijače, pecivo, kavo, bo preskrbljeno v šestih šotorih. Vstopnina 3 K. Začetek ob 15. uri. Čisti dobicek je namenjen za nabavo orodja sokolskemu odseku v Križovcih. — K obilni udeležbi vabi odbor.

Iz Trebnjega. Evviva Italia — crepa Slovenija! Tako so napisali z velikimi črkami čez cesto v Kačji ridi nad Novim mestom laški avtomobilisti ter narisali zraven laški grb. Ko pa so začutili pred sabo naše vojnike, so jo prav po laški maniri — popihali. Številke vozila sicer nismo mogli določno dognati, pač pa so se nam prav dobro vtisnili v spomin ciganski obraz v avtomobilu sedečih verižnikov. Za enkrat povemo samo toliko: Da se nas ne bo pitalo potem z jugoslovanskimi divjaki. — če bo ležal lepega dne razbit laški avto vrh Kačje ride. Na svoji zemlji se ne pustimo žaliti od nikogar — najmanj pa od laških „junakov“.

Iz Kranjske gore. Za binkoštni ponedeljek so klerikalci z lepaki bobnali za velikanski Orlovski tabor, katerega se bo baje udeležilo okrog 300 Orlov in Orlic. Toda, glej čudo, napovedani dan se je pripeljalo z vlakom jedva 20 Orlov v kroju ter kakih 30 Orlic. Naravno, da se je moralo ustanoviti i v Kranjski gori kat. tel. društvo „Orel“. Nič ne bi imeli proti ustanovitvi, da so res pošteni fantje med njimi. Pri maši, ki jo je daroval v ponedeljek domači župnik, je župnik raz leco oznanjal svojim faranom, da so v njihovih organizacijah zbirajo samo čisti ljudje, in, čujte, brez hinavščine. A poglejmo si, kako čisti so ti elementi, ki se zbirajo pod okriljem kranjskogorskega Orla. Nekateri teh dičnih članov so se pretečeno nedeljo, polni žganja, spravili na ob potu stoječe znamenje, tu sneli z njega sv. razpelo in ga razbili. Da je to obsojanja vredno dejanje izvršil kdo drugi, bi grmelo raz leco o bogoskrunstvu in bogsigavedi še kaj, a tako pa je ostalo vse na tihem, saj so bili poleg Orli in ti menda smejo na katoliški podlagi uganjati take stvari.

Gospodarstvo.

g. **Cene kožam.** Trgovsko glasilo „Privredni Glasnik“ v Skoplju poroča: Odkar se je zvišala carina za kože, ki se izvažajo, je začela v Skoplju naglo padati cena ovčjim in jarcjim kožam. Padec cen je dosegel že od 40 do 50 odstotkov.

g. **Padanje cen.** „Jugoslovanski list“ piše: Opaža se še nekaj časa, da padajo cene raznim potrebščinam po vsem svetu. Odkar je pri nas prepovedan izvoz živil, je začela znatno padati cena žitu. Tudi na sarajevskem trgu se dobi žito zelo po ceni. Navzlic temu pa se kruh še ni nikjer pocenil. Dočim je padla cena žitu za 3 do 4 K pri kilogramu, je postal kruh samo za 1 K cenejši. Enako se more nabaviti že tudi manufakturno blago po nižjih cenah, toda pri nas mu cena še vedno raste. Kaj je temu vzrok, ne ve nihče. Pozivljamo protiverižniški urad, da se malo zavzame za to zadevo.

g. **Blagovni promet v obmejnem pasu,** ki je 15 km širok, urejuje poseben pravilnik, objavljen v „Službenih novinah“ broj 110. Pravilnik se nanaša le na robo, katere izvoz je prepovedan, odnosno pridržan Središnji zadruzi. Promet z ostalim blagom je prost. Prenos prepovedanega, odnosno pridržanega blaga iz ene občine v drugo občino obmejnega pasa (cone) je dopusten le s privoljenjem občine. Dovož za eksport prepovedanega, odnosno pridržanega blaga iz notranjosti države v obmejni pas, je dovoljen le proti odprednim izkaznicam, ki jih izdajajo pristojna glavarstva. Odprednice morejo dobiti le uradne organizacije in legit. trgovci. Odprednice spremljajo blago. Blago, ki se zaloti brez dovolnic občin ali odprednih izkaznic, bo konfiscirano. Z njim razpolaga ministrtvo za prehrano. Ovaduhu dobe nagrado iz skupila za konfiscirano robo 10—50 %). Tihotapstvo preko meje je prepovedano in spada v kompetenco carinskih oblasti. Določila pravilnika so v veljavi od 19. maja 1920.

g. **Zanimivo.** Švicarski list „Schweizer Hotel-Revue“ poroča, da je sedaj v Švici najcenejša perutnina iz Jugoslavije. Piščanci, purani, gosi se pontujajo po 4.20 švicarskih frankov. Navzlic daljavi in prometnim težkočam nabavljajo spretni Švicarji to perutnino iz naše države, izkoriščajoč pri tem naše nakupovalne prilike in veliko razliko v vrednosti denarja, ker za en švicarski frank se dobi okoli trideset naših kron in za ta denar se da pri nas že nekaj kupiti. Žalostno je pa pri tem dejstvo, da pri nas oni, ki so v to poklicani, ničesar ne storijo za povečanje vred-

predložiti načrt volilnega zakona in kakor hitro bo ta sprejet, naj se razpišejo volitve, da bo imele ljudstvo v parlamentu res svoje zastopnike, ki jih bo samo izvolilo.

Zaradi papeževnega vmešavanja v reško zadevo je nastal v celi naši javnosti precejšen vihar, ker postaja vsak dan bolj očitno, da se nahaja

papež v službi italijanskega nacionalizma,

kar italijansko časopisje odkrito priznava in hvali papeža zaradi tega. Naši klerikalci pa papeža zagovarjajo navzlic temu, da ga hvalijo italijanski nacionalisti! Kdaj bo naše ljudstvo odprlo oči in zavrglo klerikalce, ki tako očitno vodijo tujo, rimsko politiko? V našem sporu z Italijo se postavlja rimski papež, ki bi se imel brigati samo za verska vprašanja, očitno in odločno na stran italijanskega nacionalizma proti nam, naši črni brezdomovinci ga pa še vedno zagovarjajo in opravičujejo! Ali ni to očitno izdajstvo na narodu, ki ga hočejo voditi? Skrajni čas bi res že bil, da se spregovori resna beseda o katolicizmu kot takemu in ne samo o klerikalizmu. Ako hoče katolicizem tako jasno služiti italijanskemu nacionalizmu, potem se mu bomo morali Jugoslavlani resno upreti in si poiskati boja, ki ga ne zastopa na zemlji italijanski nacionalist.

Rusko-poljska vojna, ki jo je izzval imperalizem poljskega plemstva, podžigan iz Pariza, se vrši dalje in

Rusi zmagujejo,

ker so se tesno združili, ne glede na strankarska nasprotstva, da branijo ogrožene meje svoje nesrečne domovine. Neradi se vmešavamo v medsebojne spore med posameznimi slovanskimi narodi, ampak ta slučaj je preveč kričeč. Poljaki preveč grešijo na slovanski misli, da bi mi mogli ostati mirni, nevtralni gledalci, ko si hočejo oni podjarmiti milijone in milijone Rusov in ustvariti na ruski račun veliko državo. Zato zasledujemo z odkrito simpatijo junaški odpor ruskega naroda, ki je navzlic vsem nesrečam, ki so ga že doletele, še vedno dovolj močan, da kljubuje vsem svojim sovražnikom. Naša vera je trdna, da pomagajo Rusi svoje zunanje sovražnike in uredijo potem tudi na znotraj svoje razmere tako, da bo njihova država res domovina pravice in najčistejše demokracije, vzor vsem drugim državam. Tudi mi bomo imeli potem v močni, veliki Rusiji ono zaslombo, ki smo je z ozirom na številne naše sovražnike, tako zelo potrebni.

Po dolgem obotavljanju so končno

Madžarji sklenili, da podpišejo mirovno pogodbo

v oni obliki, kakor jim je ona bila v Parizu predložena. Ko se to zgodi, bodo sedanje madžarske meje veljale za končno veljavne. Sicer Madžarji pri tem tarnajo in vzdihujejo, po malem pa tudi žugajo, ampak njihova usoda je zapečatenata, njihovega žuganja se nihče ne boji, ker toliko moči oni nikdar več ne bodo imeli, da bi bili komu nevarni. Po mirovni pogodbi, ki so jo Madžarji sklenili vendar podpisati, izgubijo Arpadovi sinovi vse dežele, v katerih se ne govori madžarski jezik in ki so jih oni vendar z nasiljem držali v svoji oblasti stoletja. Madžarsko gospodarstvo bo omejeno samo na madžarsko ozemlje, ki je več kot za polovico manjše od našega ozemlja in tudi manjše od vseh sosednjih držav, izvzemši Avstrijo, ki je postala čisto majhna, neznamenatna država.

Italijanska ministrska kriza je rešena in

pogajanja med Jugoslavijo in Italijo se obnovijo

v Pallanzi, kjer so bila radi ostavke Nittijeve vlade pretrgana takoj, ko so se začele. Italijanski minister zunanjih zadev Scialoja je že brzojavil našima odposlancema Trumbiću in Pasiću v Pariz, da se pogajanja lahko nadaljujejo in pričakovati je, da že v par dnevih zopet pride do sestanka v Pallanzi. Nahajamo se še vedno na isti točki, kjer se nahajamo že več mesecev in morda se tudi sedaj ne doseže sporazum, četudi notranji resni dogodki Italijo naravnost silijo k temu, da čim prej reši vsa zunanjepolitična vprašanja. — Po najnovejših poročilih so pa pogajanja zopet odgojena, ker hoče Nitti najprej dobiti zaupnico v parlamentu in se potem še-le pogajati z nami.

Novo čehoslovaško narodno predstavništvo si je izvolilo tudi

ново parlamentarno predsedništvo

in sicer je bil izvoljen za predsednika dosedanji

predsednik Tomašek, podpredsedniki so: Agrarac Horaček, socialni demokrat dr. Soukup in narodni socialc Klofač. Med zapisnikarji je tudi nemški poslanec Loew. Včeraj se je vršila volitev predsednika republike in izvoljen je bil — kakor je bilo pač pričakovati, zopet Masaryk, mož, ki ima toliko zaslug za čehoslovaški narod.

Novosti.

n. Tržaška „Edinost“, edini slovenski dnevnik v zasedenem ozemlju, je vsled finančnih težkoč prenehala izhajati kot dnevnik. Izhajala bo odslej samo trikrat na teden, in sicer v torek, sredo in soboto. Ukrep je nedvomno izredno težek udarec za narodno stvar v Primorju.

n. **Nagrobni spomenik dr. Kreku.** V nedeljo dne 30. t. m., na dan obletnice majniške deklaracije, se bo vršilo v Ljubljani slovesno odkritje nagrobnega spomenika dr. Janezu Evangelistu Kreku.

n. **Stojan Protič**, bivši ministrski predsednik in sedanj minister za ustavodajno skupščino, se mudi v Ljubljani. Bajе namerava posetiti razne vodilne naše politike, da se informira o njihovem naziranju glede nove ustave.

n. **Splošna stavka** je izbruhnila v Furlaniji. Počiva tudi železniški promet. Časopisi ne izhajajo, življenje po mestih je mrtvo. Vse trgovine so zaprte. Prebivalstvo hoče izsiliti od vlade, da odpokliče iz njegovega ozemlja vse ardiške, ali, kakor jih drugače imenujejo, banditske čete, pred katerimi ni nihče varen. Stavka je nastala v znak protesta proti velikanski brezposelnosti in obupnemu gospodarskemu položaju v deželi.

n. **Atentat na Ljenina.** Po poročilih francoskih listov je bil pred par dnevi izvršen na predsednika ruske sovjetske republike Ljenina atentat. Neki vojak je ustréšil nanj s samokresom in ga lahko ranil na roki. To je sedaj že tretji ponesrečeni napad na ruskega samodržca.

n. **Seton Watsona**, znanega angleškega pisatelja in časnikarja in velikega prijatelja Jugoslovanov, ki prispe v kratkem v našo državo, je imenovalo zagrebško vseučilišče v priznanje njegovih izrednih zaslug in neustrašenosti, s katero je nastopal za naše zahteve, za častnega doktorja.

n. **Goljušija s klobasami na Dunaju.** Prekajevalc mesa Neuberger na Dunaju je prodajal klobase, ki so bile natlačene z razsekljano konjsko kožo z dlako vred. Mesarja so zaprli.

n. **Tuji zdravniki na Dunaju.** V kratkem odpotuje več sto inozemskih zdravnikov na Dunaj, kjer bodo študirali obupne razmere, ki vladajo po tamkajšnjih bolnišnicah, kakor tudi splošno bedo nižjih slojev prebivalstva.

n. **Pomanjkanje papirja v Budimpešti.** Zveza lastnikov časopisja v Budimpešti je sklenila, da z 10. junijem odpove vsem delavcem, nameščencem in urednikom vseh budimpeštanskih uredništev in to zaradi tega, ker bodo vsled pomanjkanja papirja morali ustaviti izdajanje časopisov.

n. **Smrt odličnega prijatelja jugoslovankega naroda.** V Londonu je umrl te dni Ronald Burrows, rektor londonskega vseučilišča, eden največjih prijateljev našega naroda v Veliki Britaniji. Zagovarjal je z vso energijo pravice malih narodov in se zavzemal zlasti za zvezo naše države z Grško. Ravno vsled njegove smrti, se je potovanje Seton Watsona v Jugoslavijo za par dni zakasnilo.

n. **Na velikanski preobilici uradništva** boleh avstrijska republika. V klavnici v St. Marxu na primer je bilo v mirnem času zaposlenih 30 uradnikov s 3 ravnatelji, sedaj pa, ko je dobava živine 20krat manjša kakor poprej, uraduje tamkaj nič manj kakor 21 ravnatelj in okoli 500 uradnikov. V dunajskem občinskem svetu je pripovedoval občinski svetnik Vaugoin, da je v jubilejski bolnišnici tisoč bolnikov in 800 nastavljenec, v zavodu za pljučne bolezni v Steinklammu pa pride na 250 bolnikov 200 nastavljenec.

n. **Upor na dunajskem deželnem sodišču.** Pred par dnevi je prišlo tekom razprave proti štirim glasovitim zločincem na dunajskem deželnem sodišču do divjih prizorov. Sorodniki in prijatelji zločincev, ki so prišli poslušat razpravo, so poizkušali po končani obravnavi svoje štiri tovariše osvoboditi. Ko je namreč straža peljala vse štiri po hodniku v zapore, je družba nepričakovano napadla stražo in ji iztrgala zločince iz rok. V splošni zmešnjavi, ki je nato nastala, se je zločincem posrečilo pobegniti do glavnih vrat, ki so jih jetniški pazniki še pravočasno zaprli, nakar se

je pred vratni razvil pravcati boj z zločinci. Vsi štirje so se ustavljali s silo in se obnašali, kakor da bi zblazneli. Eden izmed njih, z značilnim imenom Räuber, se je zaletel z glavo v okno. Le z največjo težavo so pazniki končno obvladali zločince in aretirali še vseh pet njihovih tovarišev.

n. **Železniška nesreča.** Na progi Krakov-Ostrov sta pred par dnevi trčila dva vlaka. Posledice so bile strašne. Več vozov obeh vlakov je skočilo s tira, nekateri so bili pa popolnoma razbiti. Pri nesreči je izgubilo okoli 40 potnikov življenje, mnogo pa jih je bilo ranjenih.

n. **Velik domoljub** je vsekakor italijanski poslanec in vodja urada za begunce, Cirmeni. Skupno s svojo tajnico in drugimi uradniki je oškodoval državo za nič manj kakor 10 milijonov lir. Prodajal je namreč kar na debelo blago in druge potrebščine, ki so bile namenjene za osvobodjene pokrajine in delal pridno „kšefte“, kakor še marsikdo drugi.

n. **Izprememba voznega reda na južni železnici.** Pričenši s 5. junijem vozita na progi Maribor-Špilje-Ljutomer poleg sedanjih rednih vlakov še nastopna osebna vlaka: Vlak št. 52/1803 odhod iz Maribora ob 16.47, prihod v Ljutomer ob 19.52, in vlak št. 1826/53 odhod iz Ljutomera ob 17.31, prihod v Maribor ob 20.46. Nadalje vozijo na progi Grobelno-Rogatec od 5. junija nadalje vlaki: Mešani vlak št. 2901 odhod iz Grobelnega ob 7.50, prihod v Rogatec ob 9.12, mešani vlak št. 2903 odhod iz Grobelnega ob 13.50, prihod v Rogatec ob 15.17, mešani vlak št. 2905 odhod iz Grobelnega ob 19.10, prihod v Rogatec ob 20.24. V nasprotni smeri vozijo: Mešani vlak št. 2902 odhod iz Rogatca ob 5.16, prihod v Grobelno ob 6.38, mešani vlak št. 2904 odhod iz Rogatca ob 10.17, prihod v Grobelno ob 11.42, mešani vlak št. 2906 odhod iz Rogatca ob 16.40, prihod v Grobelno ob 18.10. Vsi ti vlaki imajo zvezo z vlaki na glavni progi Maribor-Ljubljana. Od 5. junija nadalje bo vozil tovorni vlak št. 813 tudi potnike iz Celja do Zidanega mosta. Odhod iz Celja ob 7.27, prihod v Zidani most ob 8.20. Ta vlak je za izletnike, zlasti za posetnike Rimskih Toplic, izredno ugoden.

n. **Oproščena detomorilka.** 21letna Rozalija Dolinšek, ki je služila na Zgornjem Blatu pri Smarju, je dne 6. marca l. l. svoje novorojeno krepko razvito dete ženskega spola vsled sramu tako močno stisnila za vrat, da je dete umrlo. Zaradi detomora se je morala v sredo zagovarjati pred ljubljansko poroto, ki jo je oprostila.

n. **500.000 dolarjev** za obnovo razdejanih pokrajin v Evropi je daroval znani ameriški milijarder Carnegie.

n. **Smrtna nesreča.** V torek zvečer se je na ljubljanskem državnem kolodvoru zgodila nesreča, katere žrtev je postal 54 letni hotelir Martin Plešivčnik. Ko je namreč pohajal po tirih, je privozil mimo premikalni stroj, ki ga je zgrabil in mu zdrobil obe nogi, tako da je že par ur nato umrl.

n. **Vlak je povozil** na binkoštno soboto na kolodvoru v Trbovljah nekega srbskega vojaka, ki je hotel po tiru v Zagorje. Obležal je na mestu mrtev.

n. **Zalostna smrt iz Amerike došlega Bosanca.** Sarajevski listi poročajo: Na tukajšnji kolodvor se je pripeljal z vlakom rojak iz Like, Lazar Radmanović, ki je bil dolga leta v Ameriki, odkoder se je vrnil šele letos. Ko je izstopil, je opazil, da so ga med vožnjo okradli. Nesrečnej, ki je imel s seboj ves denar, ki si ga je prislužil in prihranil v ameriških rudnikih s težkim delom, si je iz obupa porinil nož v trebuh in po strašnih mukah umrl.

n. **Toča.** Dne 19. t. m. je padala v šoštanjskem okraju na Stajerskem kakor oreh debela toča, ki je uničila velik del letošnje letine.

n. **Narodni poslanec Milan Lekić** je umrl te dni v Beogradu.

k. **Shakespeare I. Sen kresne noči.** — Prevel Oton Zupančič. 1920. Založila Tiskovna zadruga v Ljubljani. 8°, 128 strani, cena 22 K. Po pošti priporočeno 1 K več. — Oton Zupančič se je lotil prevajanja Shakespearjevih dram, od katerih hoče prevesti največje in najvažnejše. Izda jih Tiskovna zadruga v 10 do 12 knjigah. Prvi zvezek je pravkar izšel in prinaša dramo Sen kresne noči, kateri je napisal uvod in dodal vse potrebne opombe vseučil. prof. Kelemina. Ni potreba omenjati, da je Zupančičev prevod vzoren. Pa tudi oprema knjige je jako lična in knjiga je tiskana na jako dobrem papirju. Sen kresne noči toplo priporočamo. Naroča se v Tiskovni zadrugi v Ljubljani, Sodna ulica 6.

Razno.

r. **Novodobni Kristus.** Angleški časopisi objavljajo izredno zanimiv slučaj skrajnega praznovrstva, ki se je dogodil pred kratkim v državi Oksaka v Mehiki. Neki italijanski zdravnik, doktor Josip Gabrieli, ki so ga imeli že dalje časa za vedeža in proroka, je prispel dne 23. marca v vas Tekistan in se predstavil tamkajšnjim Indijancem kot Kristus, ki je prišel zopet na zemljo, da odreši človeštvo s svojo krvjo. V dokaz svojega poslanstva se hoče dati na veliki petek križat, nakar bo čez tri dni zopet vstal iz groba. Indijanci so v velikih trumah prihajali k pridigam belega Kristusa v župno cerkev, iz katere je moral prejšnji župnik pobegniti. Dr. Gabrieli je kmalu naročil križ in si sam izbral žebelje, s katerimi naj bi ga pribili na križ. Na Veliki petek je vzel križ in odšel v spremstvu velikanske množice Indijancev na bližnji grič, kjer so ga v resnici križali. Policija, ki je dobila o dogodku obvestilo, je iz sosednjega mesta takoj odjahala na lice mesta, a je prišla prepozno. Križanje je bilo že izvršeno. Ko so Indijanci domnevali, da je njihov moderni Misija mrtev, so vzeli truplo raz križ in ga položili slovesno pred glavnim oltarjem svoje cerkve na mrtvaški oder. Toda pretkani Italijan je pri križanju padel samo v nezavest. Čez par ur se mu je zopet začela vračati kri v lice in pričel je gibati tudi z rokami in nogami. Praznoverni Indijanci so smatrali to kot znamenje pričenjajočega vstajenja, nakar so še z večjo odločnostjo zabranili policiji vstop v cerkev. Nesrečnemu Misiji tako ni bilo mogoče nuditi zdravniške pomoči in je potem vsled bolečin v resnici umrl.

r. **Celo mesto zmešano.** Slučaj, da bi prišlo vsled razširjanja špiritistične kuge na ukaz oblasti vse prebivalstvo mesta pod zdravniško preiskavo je bil dosedaj nepoznan. V kalifornijskem mestecu Cerito, ki šteje okoli 1200 duš, je vse prebivalstvo popadla špiritistična bolezen. Okoli trideset žensk je pri klicanju duhov zblaznelo in so jih morali odpeljati v državno zavetišče za nezdravljive. V neki hiši je družinski oče sežgal nad 280.000 K bankovcev kot „darilo za duhove“ in to v času, ko so njegovi otroci vsled pomanjkanja hrane takorekoč umirali lakote.

r. **Kitajsko vseučilišče v Franciji.** V Parizu se je ustanovil komitet, ki si je stavil nalogo, zgraditi v Franciji kitajsko vseučilišče, ki bi lahko sprejelo 2000 kitajskih študentov. Kitajskim študentom bi se tudi morala dati prilika, da lahko živijo v Franciji po svojih običajih. Imenovano vseučilišče naj bi se zidalo v Lijonu.

r. **Dunaj se prekršuje.** V dunajskem občinskem svetu je bil vkljub vsem protestom krščanskih socialcev po daljši razpravi sprejet predlog, da se ulična imena bivšega cesarskega mesta prekrstijo v znaku dobe. Mesto onih pustih imen po bivših vladarjih, nadvojvodih in generalih habsburške vojske, mesto cesarja Karla, Franca Jožefa, Tegetthoffa, Radeckega in tisoče drugih, bodo stopila nova imena, kakor: Adlerjev trg, Beblow trg, trg Revolucije, trg Svobode, Jauresova ulica itd. Vprašanje je samo, ali se bodo dunajski purgarji sploh kedaj mogli vživeti v Bebelplatz in podobna druga imena.

r. **Kaj svetujejo milijonarji?** Trije ameriški milijonarji, ki so se rodili v revščini in so postali pozneje največji bogatini sveta so odgovorili na vprašanja, kako so obogateli, tako-le: M. Astor pravi: „Izogibajte se alkohola in tobaka, ne delajte dolgov, hranite in dajajte svoje pri-

hranke na pravo mesto.“ M. Pittsburg pravi: „Potrudite se, da zaslužite z delom dvakratno plačo.“ M. Rockefeller pa svetuje: „Vstajajte rano.“

r. **Smrtna obsodba zdravnika.** Po skoro triletni preiskavi je te dni sodišče v Kopenhagnu izreklo razsodbo v nekem procesu, čigar predzgodovina je izvala po vsem Danskem velikansko razburjenje. Zdravnik dr. Nordentoft je bil radi premišljenega umora, zapeljevanja drugih k umoru, požiga in goljufige obsojen na smrt. Povod za preiskavo proti zdravniku je bila smrt neke mlade Avstrijanke leta 1917, ki jo je povzročila zdravnikova zločinska operacija. Policijska preiskava je dognala, da je zdravnik že poprej neko drugo bolnico namenoma napačno zdravil, tako da je umrla, in da je imel še celo vrsto drugih težkih zločinov na vesti. Zdravnik je priznal, da je dvakrat zažgal svojo hišo, da bi dobil zavarovalnino. Umor svoje soproge je tajil. Soproga mu je umrla po komaj enoletnem zakonu za otrpjenjem srca. Dr. Nordentoft je zavaroval svojo soprogo tajno pri več družbah, ne da bi kdo njenih sorodnikov vedel za to. Njeno truplo je dal sežgati.

r. **Zavrženi klobuk gospe Deschanel.** Društvo newyorških modnih industrijalcev je po poročilih pariških listov nameravalo podariti soprogi predsednika francoske republike, gospe Deschanel, 5000 dolarjev vreden klobuk. Izdelava tega klobuka je trajala nič manj kakor štiri mesece. Predsednik Deschanel je sedaj s posebno ljubeznivim pismom odklonil to darilo za soprogo kot predrago.

r. **Priljubljenost bivšega francoskega generalissima Joffrea.** Francoski pisatelj Jean de Pierrefeu, ki je imel zadnja tri vojna leta težavno nalogo, da je sestavljal morsk generalstabna poročila, namerava izdati sedaj svoje vojne spomine. Pariški dnevnik „Matin“ objavlja iz te knjige poglavje z naslovom: „Priljubljenost Joffrea“. Darovi, ki jih je prejel maršal Joffre, so bili tako številni, da je bil general hočeš nočeš prisiljen, da jih je del prepustil svojim tovarišem. Dve leti je francoski narod Joffrea oboževal kakor kakega Boga. Na tisoče in tisoče pisem je prišlo nanj vsak dan. Z vseh strani sveta so mu njegovi obževalci pošiljali bonbončke, stara vina šampanjec, sadje, tobak, pisemski papir, umetnine, obleko, čevlje itd. Iz Havane je prihajal tobak, iz Portugalske sijajno vino. Neki brivec je napravil sliko generala iz las svoje soproge in hčerk. Pisma so bila spisana v vseh mogočih jezikih. Nagovor se je navadno glasil: „Odrešitelj sveta“, ali „Oče očetnjave“, „Dobrotnik človeštva“, „Izvrševatelj božjih ukazov“. Otroci so pisali Joffreu, da ga smatrajo za sv. Jurija, ki je ubil zmaja. V ostalem pripoveduje pisec tudi o pismih popolnoma, ali pa napol blaznih na Joffrea. Neki prebivalec Sydneya je prosil generala, naj vendar že enkrat tudi njega reši njegovih sovražnikov, neki možakar iz Nove Zelandije pa mu je pisal, da naj pošlje proti nekemu njegovemu dolžniku posebno ekspedicijo; dolžnik mu namreč dolguje 20 K, a mu jih pod nobenim pogojem roče vrniti.

r. **Zanimiva tožba.** 18letna pisarniška uradnica Katarina Meyer iz Gradca je vložila proti dvema graškima zdravnikoma ovadbo, da sta ji odvzela preveč krvi. Tožiteljica je na kliniki porodila. Dan pred porodom je bila okoli polnoči prenesena v operacijsko dvorano, kjer so jo zdravniki odvzeli okoli četrte litra krvi. Dr. Werner ji je

rekel, da je napravila kliniki izredno uslugo, ker se je s to krvjo posrečilo rešiti življenje neki drugi težko bolni dami. Po odvzetju krvi je Meyer obolela in zahteva sedaj sledečo odškodnino: za bolečine 50.000 K za stroške zdravljenja 73.000 K in za dobo zmanjšane delozmožnosti mesečno rento v znesku 1000 K.

r. **Strah pred mačko.** Glasilo angleških zdravnikov razpravlja o neki bolezni, katere izvor sega vsekakor v mistične globočine človeške duše. Gre za strah pred mačko, ki se je opažal pri zelo hrabrih, da naravnost junaških osebah. Tako se pripoveduje, da je Napoleon po bitki pri Vagramu prespal noč v schönbrunskem gradu. Opolnoči je nenadoma skočil iz postelje in divje zakričal. Njegovi službujoči komorniki so se zbudili in popolnoma preplašeni vstopili v cesarjevo spalnico, kjer so opazili Napoleona z golim mečem v roki: zasledoval je nekó mačko, ki se je skrila za zagrinjalo. Njegove roke so se tresle strahu in čelo je pokrival močen znoj. Neki drug junak, lord Roberts, osvoboditelj Afrike, veliki vojskovodja v Indiji, se je istotako strašno bal mačk. Neka slikarica, ki ga je slikala, je pripovedovala, da je morala vedno, kadar je stopil vojskovodja v njeno delavnico, pregnati svojo mačko iz sobe. Na potovanju ni trpel Roberts nobene mačke na ladiji. Zanimivo na vsej stvari pa je pri tem dejstvo, da imajo mačke ravno one ljudi jako rade, ki jih sovražijo. Tuje mačke ljubijo njih bližino, mu skočijo v naročje in se mu neprestano prilizujejo in sladkajo.

r. **Bivša cesarica Evgenija, soproga Napoleona III.** je sedaj že 94 let stara. Usojeno ji je bilo, da je v visoki starosti doživela zmago svoje domovine nad Nemčijo, ki je l. 1871. uničila njeno srečo, pahnila njenega moža s prestola in Francijo tako strašno ponižala.

Za smeh in kratek čas.

Zupnik Jaka gre v modne trgovino in naroči dva para ženskih nogavic. Prodajalec ga precej pogrunta, ga potegne v kot ter vpraša: „Ali je to za gospodično sestro, ali želite kaj boljšega?“

Trovatore.

Po predstavi odhajajoče občinstvo z galerije. Ti, ta star, to je mogli bit fleten v tistih časih, k' je tale Trovatore ke po svet hodu. Mož: Pejd no, šolobarda, takrat sa ga lahko pil, da so kar naprej pel. Danes je pa vin pu 24 K liter. Za njima postrežček v civilu: Pejté na, pejte, a ste vi za v opera, k' na veste, zakaj pojeja. Za trjatr more bit človek štediran. Kadar je opera, pojeja, kadar je pa drama, pa sam frise pokaja. Opern pevci maja velik večji gaža, če veste, kva je tu gaža, šauspilar, k sa sam za drama, maja pa bl majhno, se jim pa na ljub' pojat. Jest puznam vse opere. Če grem k Vajsvolv v kuhinjo, pa vse zastonj slišim. Nato se oglasi sinko zakonskega para: Ata, jest sem pa tku lačen. Tih bod', sej jem jest tud' pa mama, kaj pa misli, v trjatr pol pa še večerjat, to preveč košta. Zena: Nikol' več ne grem, za ta dnar b' se pr kolovratari lohka fest najedl, petje bi pa tud lohk poslušal.

Sprejme se samostojen vrtnar

za zelenjavo, tudi lahko ženska, najraje pa begunec z Gorjskega. — Stanovanje in hrana v hiši, plača po dogovoru. Ponudbe osebne ali pismene na hotel „Slon“ Ljubljana.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI

Stritarjeva ulica št. 2. Podružnice v Splitu, Trstu, Celovcu, Sarajevu, Borici, Celju, Mariboru in Borovljah; bančna ekspozitura v Ptuj.

Delniška glavnica in rezerve okrog **K 50,000.000** —
Telefon št. 261.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti ugodnemu obrestovanju.

Kupuje in prodaja vse vrste vrednostnih papirjev, = valut in dovoljuje vsakovrstne kredite. =
Brzjavni naslov: „Banka“.

Delniška glavnicat **K 30,000,000**

Jadranska banka :: Podružnica Ljubljana

Rezerve: okrog **K 10,000,000**

Centrala: Trst. Podružnice: Beograd, Dubrovnik, Dunaj, Kotor, Maribor, Metkovič, Opatija, Split, Sarajevo, Šibenik, Zader, Ekspozitura Kranj.

Sprejema: Vloge na knjižice. — Vloge na tekoči in žiro-račun proti najugodnejšemu obrestovanju. — Rentni davek plača banka iz svojega.

Kupuje in prodaja: Devize, valute, vrednostne papirje itd.

Eskontira: Menice, devize, vrednostne papirje itd. Izdaja: Čeke, nakaznice in akreditivo na vsa tu- in inozemska mesta.

Daje predjme: na vrednostne papirje in na blago, ležeče v javnih skladiščih. Daje trgovske kredite pod najugodnejšimi pogoji.

Prevzema: Borzne naročila in jih izvršuje najkulantneje.

Brzjavni naslov: **Jadranska.**

Telefon št. 257.